

האחר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

כ"ז אלול תשפ"ב 1443 (שנה כז')

נושא השבוע: ראש השנה

ההפטרה: "שש אשש" (ישעיה סא)

פרשת נצבים

"כי המצוה..לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא" (כ"א)

ביארו חכמנו ז"ל פסוק זה על התשובה: "לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא" – כלומר היא אינה קשה וסבוכה. רק חרטה, וידוי וקבלה לעתיד והאדם כבריה חדשה.

וידוע כי העבירה מכתימה את הנשמה, וכמו בכל כתם אם מכבסים אותו מיד, הבגד מתנקה ואין רישומו ניכר כלל, אבל אם מניחים לו להתייבש הוא משתרש בבגד ומשאיר את רישומו עליו וצריך לשפשף ולמרק כדי שיוסר, הוא הדין בעניין התשובה שבייסורים צריך למרק את האדם החוטא.

וזה שנאמר: "כי המצוה הזאת" – זאת מצות תשובה, "לא נפלאה היא ממך" – אינה קשה אך בתנאי אחד: "ולא רחוקה היא" – אם לא תדחה אותה ותשוב מיד!

סוד התרועה

מעשה שהיה

מתפללי בית-הכנסת באחת הערים בטורקיה כבר היו רגילים לתופעה, היא חזרה ונשנתה מדי שנה בראש-השנה לפני התקיעות. התוקע בשופר בבית-הכנסת היה כבר יהודי זקן, כל השנה היה מסוגר בתוך עצמו, מרבה בתפילה ובאמירת תהילים. רק בראש-השנה היה עומד לפני הקהל ומדבר. ממש לפני התקיעות, כשהיה עולה לדוכן והשופר בידו, נהג לספר: "במדינתנו, טורקיה, חי פעם יהודי, שהיה התוקע בשופר בראש-השנה. מיומן היה במלאכתו, והתפקיד היה שמור לו משנה לשנה. שנים רבות היה ירא-שמים ושומר מצווה קלה כחמורה, אך עם השנים חל בו מפנה. לא בבת-אחת אירע המהפך, סיבות שונות גרמו לכך, שהיהודי התרחק אט-אט מיהדותו, ובמקביל התרחקו ממנו גם אחיו היהודים. כשראה שהוא יוצא קירח מכאן ומכאן, גמלה בו ההחלטה להתאסלם והמיר את דתו. בא בחברת הגויים ואימץ לו את מנהגיהם ואורחות-חייהם. המוסלמים, מצידם, קירבו מאוד את המומר ועודדו אותו, לא בכל יום קם יהודי ומתאסלם. שמו התפרסם, ועד מהרה קיבל המומר משרה בחצר הסולטן. בהיותו בעל חוש מוסיקלי, התקבל כחבר בלהקת הנגנים המלכותית. הוא התחבב על חבריו החדשים, וכדי להדגיש את היותו מוסלמי נאמן, חיפש הזדמנויות ללעוג ליהודים, לדתם ולמנהגיהם. ערב אחד נערכה בארמון מסיבה מפוארת, ובה השתתפו שרים ונכבדים אחרים. במוחו צץ רעיון: הוא כבר יהפוך את הערב הזה לחוויה בלתי-רגילה... הוא מיהר לביתו והחל מפשפש בארונות, עד שמצא את השופר, השופר השמור בביתו מן הימים בהם היה תוקע בראש-השנה בבית-הכנסת. עתה מיהר עם השופר אל חצר הסולטן, כמה יצחקו האורחים למשמע התקיעות, השברים והתרועות שיוציא מן השופר, כלעג למנהגיהם של היהודים... התגובות אכן היו נלהבות מאוד. המומר המיומן קירב את פיית השופר לפיו, נשף והקולות בקעו: 'תקיעה', 'שברים'. הוא הוסיף לנשוף כדי להפיק צליל של 'תרועה', אך מן

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 6:29-6:37 * סוף זמן ק"ש 8:55-8:53

כניסת שבת: 6:17 יציאת שבת: 7:07 יציאת ש"ס ר"ת: 7:49

כניסת החג הראשון: 6:14 כניסת החג השני: 6:48 [צ. כוכבים]

חצות יום: 12:32 יציאת החג: 7:03 יציאת ח"ח ר"ת: 7:45

השופר בקעו קולות משונים. המומר ניסה שוב אך ללא הועיל. פניו אדמו, הוא נשף ונשף, אך קול ה'תרועה' לא נשמע. קולות צחוק נשמעו באולם, הפעם היה זה צחוק לעג למומר המתרברב שרצה להוכיח את יכולתו, והנה איננו יודע להפיק מן השופר את הקולות הנכונים. בבושת פנים עזב את החגיגה והשופר בידו. גם בבית ניסה את כוחו, והתופעה חזרה ונשנתה: 'תקיעה' ו'שברים' הצליח להפיק, אך 'תרועה' - לא. הוא הבין שיש דברים בגו, וכשלא הצליח למצוא הסבר לתופעה, הלך לשאול את פי הרב אברהם היכני: 'מדוע אינני מצליח להפיק את קול ה'תרועה' מן השופר?', שאל המומר בייאוש. רבי אברהם לא הופתע כלל לשמוע על התופעה. 'איך כל פלא בכך', אמר בנחת, 'סוד גדול וקדוש טמון כאן'. נוכח תמיהתו של המומר, החל הרב להסביר: 'התקיעות בשופר באות גם כדי לבלבל את המקטרגים. בראש-השנה, כאשר כל היהודים מתקבצים יחדיו בבית-הכנסת, כשהם מלאים רגשות קדושה וטהרה, קמים ומתעוררים כל המקטרגים. ואנו, היהודים, תוקעים כנגדם בשופר, כדי שיבלבלו אותם הקולות ולא יצליחו בקטרוגם'. הרב המשיך בהסבריו: 'שלושה סוגי קולות הם: 'תקיעה'; 'שברים'; 'תרועה'. ה'תקיעה' היא כנגד אברהם אבינו, אבל לאברהם היה גם בן, ישמעאל, ואף הוא בא ותובע את חלקו. ה'שברים' הם כנגד יצחק אבינו, אך גם לו יש בן גוי - עשיו, גם כאן יש אחיזה כלשהי לגויים. אולם ה'תרועה' היא כנגד יעקב אבינו, היא כולה של ישראל. רק ליהודים היא שייכת, ולבני עם זר אין אליה כל גישה. וכפי שאנו אומרים: 'אשרי העם יודעי תרועה'. על-כן לא הצלחת להשמיע קול תרועה, סיים הרב את דבריו.

המומר שעמד מולו ניצב על מקומו כאילו ניטע באדמה, באחת תפס את משמעות מעשהו. לפתע התחוויר לו כי כמוהו כגוי, שאין לו חלק ונחלה בזרע יעקב. ליבו ניצור, צימאון עז התעורר בנפשו לחזור אל עמו, אל דתו ואל אלוהיו. הוא נפל לרגלי רבי אברהם וביקש דרך תשובה. הרב הורה לו לעזוב את העיר ולעבור לעיר מרוחקת, ושם לעסוק יומם ולילה בתפילה ובאמירת תהילים. אכן, שב האיש לעמו ולאליהו. וכימי קדם, שב לאחוזו בשופר והיה שוב לתוקע בראש-השנה בבית-הכנסת, סיים הזקן את סיפורו. ההפתעה באה לבסוף: "אני הוא התוקע ששב בתשובה!", קרא הזקן בהתרגשות גדולה. רתת חלף בין המושבים בקהל, בלב נרגש קירב התוקע את השופר לפיו, והקול נשמע ברור וחזק: 'תקיעה', 'שברים', 'תרועה', ימים מעטים אחר-כך, נפטר התוקע.

(אתר חב"ד)

הלכות ערב ראש השנה

פינת ההלכה

- א. אין אומרים וידוי ונפילת אפים בתפילת שחרית ומנחה בערב רה"ש. [יום ראשון], אבל ב"סליחות" באשמורת הבוקר אומרים וידוי ונפילת אפים אפילו לאחר עלות השחר (ש"ע סי' תקפ"א ס"ג) [קודם נץ החמה] [ולקרי' עמ' ר"א, חז"ע ימים נוראים עמ' מו] ובתפילת מנחה שלפני ערב רה"ש [יום שבת] אין אומרים "צדקתך" (ש"ע סי' נ"ב ס"ב).
- ב. יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות להשתטח ולהתפלל על קברות צדיקים ונותנים צדקה לעניים (סי' תקפ"א ס"ד בהרמ"א) ולא ישים מגמתו נגד המתים, אלא יבקש רחמים מהש"ת בזכות הצדיקים שוכני עפר (חז"ע עמ' נ"ב-נ"ג). אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה (יום ראשון) (ש"ע סי' כה"ח ס"ק ע"ז) והרוצה לתקוע כדי לתרגל יעשה זאת בביתו בחדר סגור (משנ"ב ס"ק כ"ד).
- ג. מעלת יום ערב ראש השנה גדולה מאוד, ויזהר בו ביותר שלא לאבד אפילו רגע אחד, וישתדל בו בלימוד תורה, בתפילה בכוונה, בקיום מצוות, בחשבון נפש, כי יש בכוח יום זה לכפר על כל עוונותיו של כל השנה שהכל הולך אחר ה"חיתום" (ולקרי' ימים נוראים עמ' קכח-קכט). ויזהר בתפילת מנחה האחרונה של השנה להתפלל בכוונה וכל הדקדוקים (בן איש חי ש"א פ"י נ"ב ס"ב).
- ד. מנהג יפה להסתפר ולכבס בגדים ולגזוז ציפורנים בערב רה"ש (ש"ע ס"ד) וטוב להסתפר קודם חצות יום [12:32] (ס"ג, כה"ח ס"ק פ). ויש נוהגים לטבול במקווה בערב רה"ש ומנהג יפה הוא (בהרמ"א ס"ט) וטוב לא לפני שעה קודם חצות יום (משנ"ב ס"ק ט) ואם אינו יכול נכון שישפוך על גופו מעל 12.5 ליטר מים (משנ"ב ס"ק ט) במקלחת ואפילו גם ע"י מים חמים (ולקרי' עמ' כ"ב ועמ' תמח).
- ה. האשה לא תברך "שהחיינו" בהדלקת הנרות שהרי יוצאת ב"שהחיינו" שבקידוש (ס"ט).
- ו. נהגו לאכול בשני הלילות של ראש השנה מיני מאכלים [ה"סימנים"] לסימן טוב לכל ימות השנה (ש"ע סי' תקפ"ג ס"א). שהם: רוביא (לוביא), קרא (דלעת), כרתי (נקי מתולעים), סילקא, תמרים [לפתוח ולבדוק מתולעים], רימונים, תפוח בדבש, ראש כבש [חלק בית יוסף] דווקא [ש"ע ס"א-ב] ואם אין ייקח בשר ראש של בהמה [חלק בית יוסף] (כה"ח ס"ק כ"ז) או דג [שופר צליל לג"כ מופי עמ' ק"ז, תורת מועדים עמ' סט] [אם לוקח ראש של דג לא ייקח של סלומון מאחר שיש בראשו תולעים, אלא ייקח של דגי בריכות כגון:

קרפיון, מושט וכדו' שנקיים מתולעים].

הטעם: לאכילת דברים מתוקים [ה"סמנים"] ו"יהי רצון" שאומרים, אין הכוונה דרך תפילה שאין מקום לתפילה בשעת האכילה, אלא זה מהווה ביטחון ואמונה שמראה שהוא מאמין ובוטח שכן יהיה, כדי שאם נגזר להיפך ח"ו יהיה נהפך ע"י אמירה זו לטובה אמן כ"ר. (חכמת שלמה סי' תקפג ס"קא לגר"ש קלוגר נ"כ על שו"ע) ז. יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חמוצים אלא רק מתוקים לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה (כ"ה ס' תקפג ס"ק יח, משנ"צ ס"ק ה) ולעניין אכילת מאכלים חריפים יש נמנעים, ומי שרגיל באכילתם בכל השנה יכול לאוכלם גם בראש השנה (ילקו"י ימים נוראים עמ' רח"כ בשם הרש"ל עובדיה יוסף). ח. את הכרתי והסילקא (למי שלוקח תרד) אין לאכול אם אינם נקיים מתולעים, אך יאמר את ה"יהי רצון" מבלי לאוכלם, יש לפתוח ולבדוק את התמרים מתולעים לפני האכילה. יזהר מאוד שלא לבעוס ובפרט בראש השנה (אפילו בליבו) שאין זה סימן יפה לו (ב"ח פ' נזכים ס"ו).

ט. יש נוהגים לאכול את ה"סימנים" אחרי הקידוש קודם נטילת ידיים לסעודה, והנכון יותר לאוכלם בתוך הסעודה אחרי אכילת כזית פת של ברכת המוציא (תורת מועדים סי' ד ס"א).

י. * כשאוכל את ה"סימנים" בתוך הסעודה מברך רק על "העץ" ופוסט את כל העץ, אבל על "האדמה" לא יברך שהרי הפת פוטרם, מ"מ טוב להביא פרי אדמה שלא נפטר בפת כגון: בוטנים, אבטיח או מילון וכדו', ויברך "על האדמה" ויתכוון לפטור את כל "האדמה" שבסימנים (מועדים כהלכה סי' ו ס"ד). * כשאוכל את הסימנים לפני הסעודה מברך על "העץ" פעם אחת ופוסט את כל "העץ", ומברך על "האדמה" פעם אחת ופוסט את כל האדמה. [ויזהר שלא יאכל כזית יחד מפירות שבעת המינים וכן לא כזית יחד משאר הפירות והירקות, שאם יאכל שיעור יכנס לספק אם לברך ברכה אחרונה. ואם אכל שיעור בתוך חצי שעה לארוחה להלכה לא יברך ברכה אחרונה – ולכן כדי לצאת מכל ספיקות אלו יעשה את ה"סימנים" בתוך הסעודה (הליכות עולם ח"צ עמ' רכח)]. * לפני שמטבילים תפוח בדבש יש ליטול ידיים כדי דבר שטיבולו במשקה (עיי' שו"ע סי' קנח) [דווקא כשאוכל את הסימנים לפני הסעודה]. * כשמברך "שהחיינו" על פרי חדש פוסט את כל הפירות שצריכים ברכת "שהחיינו" שלפניו (ס"ד ס"ז), ולכן יביאם לאחר הקידוש שאם לא כן יפטרו בברכת שהחיינו שבקידוש. יא. כשצריך לברך על פרי "עץ" או "אדמה" [ע"פ האמור בסעיף הקודם]: מברך קודם ברכת הפרי וטועם מהפרי ואז אומר את ה"יהי רצון" ושוב טועם מהפרי, ואם אינו צריך לברך על הפרי אומר רק את ה"יהי רצון" וטועם מהפרי (הליכות עולם ח"צ עמ' רכח).

הלכות ראש השנה

א. יש להתפלל תפילות רה"ש בשמחה ובנעימה ואין לאדם לעורר עצמו לבכות, אבל מי שבכייה נופלת עליו בתפילה אינו צריך לעצור את הבכי, שקבלה מהאר"י ז"ל שבאותה שעה דנים אותו בשמים, וטוב שיעביר את הדמעות על מצחו לניקוי העוונוות החקוקים במצח (כ"ה ס' תקפג ס"ק ג). ב. ישתדל כל אדם לקום ברה"ש עם עלות השחר [ולתפלל במניין נץ] (תורת מועדים סי' ד סח) ולכל הפחות ראוי להתעורר עם נץ החמה (6:36) בראש השנה, ואין נכון לישון ביום זה שהוא יום הדין [ומי שישן גם מזלו ישן]. ואחר חצות יום (12:32) יש להקל לישון כשראשו כבד עליו, ועדיף לישון מלדבר דברים בטלים. (ס"ד, מועדים כהלכה סי' ו ס"ז).

ג. לפני תפילת שחרית ישתה משהו (אבל אסור לאכול!) שלא יישאר בתענית עד חצות יום, אבל מותר לאכול עד כביצה (54 גר') מזונות ופת או פירות ושתייה ללא הגבלה, אחרי שחרית לפני תקיעת שופר, לאחר שיעשו קידוש (ת"מ סי' ה/כ"א, ילקו"י ח"ה עמ' נב).

ד. הירא את דבר ה' יקרא תהילים בזמן שמוכרים עליות וכו' ולא יאבד זמנו לבטלה בימים קדושים אלה וכ"ש שלא יפטט (לדור אמת סי' ב/ב) וראוי לסיים פעמיים את התהילים ביום רה"ש שהם ביחד 300 פרקים כמניין כפר (שו"ע מלאכת שלמה אור"ח סי' י).

ה. בקידוש ליל שני אומרים "שהחיינו", ואם אפשר ישים פרי חדש או ילבש בגד חדש ויכוון לפטור אותם בשהחיינו (שו"ע והרמ"א סי' תר ס"ב).

ו. גם נשים צריכות להתפלל תפילת מוסף של ראש השנה (ילקו"י ח"ה עמ' קפז).

ז. משעת הברכה של התקיעות (דמיושב) ועד סוף חזרת העמידה של מוסף אסור לדבר! (שו"ע סי' תקפג ס"ד)

ח. בשעת התקיעות חייב לשמוע את התקיעות מתחילתן עד סופן ויכוון לצאת ידי חובת המצווה, ובין סדר לסדר אפשר להרהר בלב את הווידוים שכתבו בסידורים אבל אין לאומרם בפה. (תורת מועדים סי' ב ס"א)

ט. אשה פטורה ממצות שופר משום שזו מצות עשה שהזמן גרמא (שו"ע סי' תקפט ס"ו), מ"מ נוהגות הנשים להחמיר ולבוא לביה"כ ולשמוע (ואם תוקעים במיוחד לנשים לא יברכו). ואישה שנהגה לשמוע בכל שנה ונבצר ממנה השנה לשמוע אינה צריכה התרה, אבל אם ברצונה לבטל מנהגה לגמרי צריכה התרת נדרים. (יבי"א ח"ב סי' ל', תורת מועדים פי' ה ס"ח).

י. ביום ראשון של ראש השנה אחר תפילת מנחה נוהגים לעשות סדר "תשליך" ליד נהר (סי' תקפד ס"א בהרמ"א משנ"ב ס"ק ח) ים, באר מים (חזו"ע עמ' קסז) או בור מים (כה"ח ס"ק ל). ואם אין בור מים אפשר לפני גיגית מים או ברז מים פתוח את הגיגית עם המים ישפכו אח"כ לשירותים [ולקו"י ימים נוראים עמ' סכה]. ונשים פטורות מ"תשליך" ועדיף שלא תשתתפנה (ערוך השולחן סי' תקסג ס"ד, ולקו"י ח"ה ע"מ יג).
 יא. אסור לחמם מים ביו"ט לרחוץ כל גופו (אבל חלק מגופו מותר) (שו"ע אורח"ח סי' תקיא ס"ב). אבל במים קרים (מועדים כהלכה סי' כה ס"ד) או במים שהתחממו מערב יו"ט (שו"ע ס"ב) או במים שהתחממו ביו"ט בבוילר חשמלי ע"י שעון שבת שכוון מערב יו"ט (ולקו"י יו"ט סי' תקיא ס"ג) מותר לרחוץ בהם כל גופו ביו"ט במקלחת הבתית (שו"ע ס"ב). ובבית המרחץ (מקווה) אין להתרחץ במים חמים בכל אופן (אפילו חלק מגופו). (שו"ע ס"ב, כה"ח ס"ק כה) היינו במקלחת ששם, אבל לטבול במקווה חם יש להקל והמחמיר תבוא עליו ברכה (ולקו"י יוסף ימים נוראים עמ' רסו).
 יב. העיקר בימי ראש השנה הוא לפשפש במעשיו ולבדוק במה עליו לשוב בתשובה וכל אדם שישב מעט במנוחה ויבחן עצמו היטב ימצא הרבה הלכות שעליו לתקן, וזוהי עבודת היום לקבל על עצמו לשפר דרכיו להבא ולחפש עצות וגדרים.

הלכות עשרת ימי תשובה

תחילת צום גדליה 5:19 (עלות השחר) סיום הצום: 6:45 (בערב)
 א. הקמים לסליחות בצום גדליה אסור להם לאכול אפילו קודם עלות השחר אלא אם כן היתנו קודם השינה שאינם מקבלים את התענית עד עלות השחר, ואסור אף לשנות בלי תנאי. ואם התנה מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר (שו"ע סי' תקס"ד ס"א) [מי ששכח להתנות ואחרי שישן קם קודם עמוד השחר והרגיש צימאון, השותה יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות לצמא כל לילה] (חזו"ע עמ' יא). ואם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר אין לאכול סעודת קבע אלא פחות מכביצה (54 גר') לחם או מזונות, אבל שאר מאכלים מותר אפילו יותר (שו"ע סי' פט משנ"ב כז).
 ב. יש לאדם ללמוד בספרי מוסר בעשרת ימי תשובה ולחפש ולפשפש במעשיו ולבדוק את הטעון תיקון (הן בהלכה, הן במידות וכן בכל שאר הנושאים) ולשוב עליהם בתשובה גמורה (שו"ע סי' תרג סעי' א ומשנה"ב ג) {ובכל יום משבוע זה יכוון לתקן את אשר חטא באותו היום בשבוע בכל השנה (חזו"ע ימים נוראים עמ' רט', משנ"ב סי' תרג כ"ב)} וכן ישתדל להרבות בתפילה, צדקה וכו' וצריך להדר ולדקדק בכשרות המזון בימים אלו יותר ממה שמקפידים כל השנה (מטה מפריס סי' תרג סי' ה).
 ג. אם אפשר לרכוש ארבעת המינים בהידור גדול כבר לפני יום הכיפורים עדיף לעשות כן כדי להוסיף עוד זכויות (מטה מפריס סי' תרג סי' ה).
 ד. מצוה לאשה להשתדל לקיים מצות "הפרשת חלה" בימים אלו (כה"ח ס"ק כו). וטוב להפריש פעם אחת בימים אלו שיעור של 1/48 מהעיסה לחלה אע"פ שכל השנה מפרישה כל שהוא [ז"א אם העיסה היא 1,560 גרם צריך להפריש 32.5 גר' וכיל"ב] (בא"ח ט"ז שמיני ס"ג).
 ה. בעש"ת אומרים "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה אחרי "18" ומנהגנו לומר גם בשבת (אלא שמדלגים חטא ועוון), אם יש ברית בעש"ת אין אומרים וידוי ונפילת אפיים, אך אבינו מלכנו אומרים (שו"ע סי' תרג סעי' א כה"ח ס"ק ו-יא-יב הליכות עולם ח"ב עמ' רלב).
 ו. בעש"ת אומרים "המלך הקדוש" במקום ה"א-ל הקדוש" ב-18, ואם טעה או שהוא מסופק אם אמר או לא (ולא נזכר תוך כדי דיבור) חוזר לראש [לתחילת שמונה עשרה] והש"ץ שטעה חוזר ל"אתה קדוש" אבל בראש השנה ויוה"כ אם התפלל במחזור מילה במילה והוא מסופק אם אמר, לא יחזור שמסתמא אמר כהוגן (שו"ע סי' תקפז סעי' א כה"ח ס"ק י).
 ז. בעש"ת אומרים "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט" ב-18, ואם טעה ואמר כהרגלו אם נזכר קודם שעקר רגליו ב"עושה שלום" חוזר ל"השיבה" ואם נזכר לאחר שעקר רגליו חוזר לתחילת 18 [וטוב שיתנה שאם זה לא חובה אזי זה בנדבה] (שו"ע סס, חזו"ע עמ' קנג), וזה לספרדים אבל האשכנזים לא חוזרים בכלל (משנ"ב ס"ק ו, פסקי תשובות סס).
 ח. בעש"ת מוסיפים בתפילת העמידה "זכרנו לחיים...", "מי כמוך...", "וכתוב לחיים טובים...", "ובספר חיים וברכה...", "עושה השלום..." ואם שכח אינו חוזר (סס).

תזכורות לערב ראש השנה (יום ראשון) ☒ להכין נרות נשמה ליומיים [להעביר מאש לאש] ☒ מי שמתכוון לבשל יש לחבר שעון גז. ☒ למשתמשים בפלטה של שבת יש לחברה לחשמל ☒ אשה שמדליקה נרות רגילים, צריכה להכין נרות דבוקים בפמוטים לשני ימים לפני רה"ש לפי שאסור להדביק הנרות משום ממחק או אפשר להכין חתיכות נייר כסף וברה"ש כל פעם שצריך יכניסו את הנר לפמוט עם נייר כסף וכך יעמיד את הנר. המדליקה בשמן, יש להכין את "הפתילות" - [היינו להכניס את הפתילה בתוך השעם] לפני יו"ט. ☒ בעלי מקרר דיגיטלי עם התקן שבת צריכים להעביר למצב של מעל 48 שעות ☒ לחתום על שטר פרזבול